

Ongelukkige vinder

Kijk naar me
Vertel me dat je me ziet
En dan langzaam
Worden de contouren zichtbaar van wie ik ben
Jij spreekt
En ik word
Jouw woorden maken mij zichtbaar

Maar o wee, als mijn handen
Bot vangen
Als je me zielloos aankijkt
En mijn vraag niet beantwoord wordt
Wanneer alles afketst
Op jouw onvermogen
Realiseer ik me dat het niet aan jou ligt
Ik ben gewend geraakt aan prinsessen die gered worden
Helden die doornhagen trotseren
En hun geliefde redden uit de klauwen van de draak

Maar wat als het mijn eigen vingers zijn
Die losgewrikt moeten worden
De sleutel van mijn geluk is niet te vinden
In de zadeltassen van jouw paard

Ze hangt om mijn eigen nek
Een kettinkje aangezien voor een strop
Mijn vingers erom heen geklemd
Vastbesloten me ervan te ontdoen
Ruk ik het los en gooi
Gevangen door de ongelukkige vinder
Die voor eeuwig zeggen moet dat hij me ziet
Zodat mijn contouren niet vervagen

